

עפ"ג 46572/03/15 - מדינת ישראל נגד חנוך אפרים זרובסקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 46572-03-15 מדינת ישראל נ' זרובסקי

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופטת מרים סוקולוב
כבוד השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
מדינת ישראל
נגד
חנוך אפרים זרובסקי
המעוררת:
המשיב:

פסק דין

1. המשיב בתיק זה הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו ב- 3 אישומים המצויים בכתב האישום. אנו רואים להדגיש בפתח הדברים, כי מדובר בכתב אישום מתוקן אליו הגיעו הצדדים מכח הסדר בנושא זה ביניהם.

באישום הראשון יוחסו למערער עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכן החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. הסמים שמדובר בהם באישום זה הינם מספר קופסאות שבהן סם מסוכן מסוג קנביס במשקל של כ- 310 גרם נטו, וכן שתי שקיות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1,127 גרם נטו. זירת העבירה באישום זה היתה בדירה המצויה ברח' צ'לנוב 16 בחולון.

2. האישום השני התרחש בדירה של המשיב בת"א. לעובדה שמדובר במיקום שונה יש משמעות, שעל כן אנו מציינים נתון זה. בדירתו ברח' דיזינגוף בת"א הקים המערער והחזיק במעבדה משוכללת לגידול סם מסוכן מסוג קנביס. המעבדה, כך על-פי העובדות בהן הודה, כללה ציוד משוכלל ומתוחכם שכלל מערכת אוורור, מערכת תאורה, מיכלים, כבלים חשמליים, ציוד לדישון ועוד, סה"כ מדובר בציוד שבו השקיע המערער כ- 10,000 ₪.

באותה מעבדה גידל המערער 23 שתילים של סם מסוכן מסוג קנביס במשקל של כ- 3,900 גרם.

בנוסף לכך החזיק המשיב באותה דירה סם נוסף במשקל של כ- 3 גרם נטו. באישום זה מיוחסת למערער, בנוסף לעבירות של גידול והכנת סמים מסוכנים וכן החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט. מסתבר כי בעת שנתפס המשיב ובדרכו לתחנת משטרת גלילות, מחק מתוך מכשיר

הטלפון הנייד שלו נתונים שיכולים היו לסייע לענין החקירה.

באישום השלישי מדובר במועד שאינו ידוע בדיוק. כאן מדובר גם כן בדירה התל-אביבית ובכך שהמשיב גידל במעבדה שהוזכרה לעיל 10 שתילי סם מסוג קנבים שהסתכמו יחד בסם מסוכן במשקל כולל של כ- 800 גרם. כאמור, גם באישום זה מיוחסות למשיב עבירות של גידול והכנת סמים מסוכנים, וכן החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

3. בית משפט קמא (כב' השופטת מ' ברק-נבו) קיבל באשר למשיב תסקיר של שירות המבחן. בהסתמך על התסקיר וכן שיקולים נוספים שנמנו על-ידו, קבע בית משפט קמא כי יש לקבוע מתחם אחד לכל שלושת האישומים ולראות אותם כאירוע אחד. המתחם, כך לשיטתה של כב' השופטת קמא, נע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר.

באשר לגזירת הדין בתוך המתחם, בית המשפט נתן משקל לכך שהמשיב עבר הליך שיקומי של ממש. עוד ייחס בית משפט קמא חשיבות לכך שהמשיב הפקיד כבר סכום של ₪ 85,000 שהוא סכום הקנס שעליו הוסכם, והסכים גם לחילוט של סכום נוסף בסך ₪ 30,000. אליבא דבית משפט קמא שני הרכיבים הללו מצביעים על חרטה, שעל כן מן הראוי להתייחס אליהם לענין גזר הדין.

בהינתן הנתונים דלעיל, הטיל בית משפט קמא על המשיב 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי והקנס שהוזכר כבר לעיל.

על גזר הדין מערערת המדינה בפנינו.

4. טענתה הבסיסית של המדינה היא, כי בית משפט קמא לא נתן ביטוי מספיק למהות העבירה המרכזית שמדובר בה, קרי: המעבדה לגידול סם. לא נתן ביטוי לכך שמדובר בשלושה אישומים שונים, בשתי דירות, בהתנהלות שיטתית, בכך שמדובר בגידול סמים בהיקף נרחב בשורה התחתונה הטענה היא כי לא היה מקום להסתפק במקרה זה במאסר שירוצה בדרך כל עבודות שירות.

וביתר פירוט:

באשר למשמעות גידול הסם, המדינה מפנה לאופייה של עבירה זו. המחוקק בחר לראות אותה ולהעמיד אותה באותו מדרג של העבירות הקשות ביותר בתחום הסמים. יש רק עבירה אחת שעולה עליה בחומרתה והיא של הדחת קטין לשימוש בסם. לצידה של עבירת ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים הציב המחוקק עונש של 20 שנות מאסר ולא בכדי. בית משפט קמא לא נתן לכך את המשקל המספיק. המדינה מפנה גם לדברים שנאמרו בהצעת החוק שמצביעים על הרציונל שעמד בבסיס תיקון פקודת הסמים בזמנו והעלאת הענישה.

5. הנדבך השני אליו מפנה המדינה הינה נפיצותה של העבירה. לענין זה מפנה אותנו המדינה לדברים

שנאמרו על-ידי מותב זה מספר פעמים, כך בעפ"ג 31126-05-14 וכך גם בעפ"ג 46738-09-14. בשני המקרים דובר על המשמעות ההרסנית שיש לקיומן של מעבדות הסם.

עוד מפנה המדינה למשקלו המצטבר של הסם שמדובר בו, סה"כ לענין גידול הסם מדובר בכ- 4,660 גרם נטו בקירוב, זאת לצד החזקה של 306 גרם כמפורט לעיל.

דגש נוסף הושם על קיומן של שתי דירות, משמע המשיב עסק בכך באופן מקצועי.

עוד מפנה המדינה גם לעבירה של שיבוש הליכי משפט.

המדינה מלינה על כך שבית משפט קמא קבע מתחם ענישה אחד לכל שלושת האירועים, לא היה לכך מקום ובפועל התוצאה הסופית לא משקללת את מכלול הנתונים בתיק זה.

6. הסנגור מסכים כי לא היה מקום לקבוע מתחם אחד וכי מדובר אכן בשלושה אירועים. יחד עם זאת, הוא סבור כי התוצאה הסופית אליה הגיע בית משפט קמא, היא תוצאה נכונה וראויה, במיוחד כך לאור תהליך השיקום שעבר המשיב.

לענין שיבוש הליכי משפט, מפנה הסנגור לכך שהמשיב מחק נתונים שבהם הודה, משמע לא חיבל בחקירה ולא היתה למעשה משמעות למחיקת הנתונים.

באשר לאישום השלישי שעניינו 10 שתילים שגידל המשיב בתאריך אחר במעבדה, מפנה הסנגור לכך שמדובר בגידול שהובא לידיעת המדינה אך ורק על סמך הודייתו של המשיב ולכך יש כמובן משקל.

כאמור, הדגש הושם על תהליך השיקום המאוד משמעותי שעבר המשיב. בית משפט קמא ראה לתת לכך את התג העונשי המתאים ובכך אין להתערב. הסנגור מצביע על כך שמדובר בהליך שיקום שלקח כשנתיים ואין זה ענין של מה בכך.

7. שקלנו את טיעוני הצדדים ולצערנו נראה לנו כי אין מנוס מקבלת ערעור המדינה. אמרנו לצערנו משום שאנחנו מודעים לתהליך השיקום שעבר המשיב ואנו אומרים בפה מלא, כי אלמלא תהליך שיקום זה היה מקום להחמיר בענישה מעבר למה שבדעתנו לעשות. עדיין אנו סבורים כי לא ייתכן בתיק מסוג זה להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות יש בכך משום אמירה לא מידתית כאשר מדובר בקיומה של מעבדת סם בכמויות עליהן מדובר בתיק הנוכחי.

8. נתחיל באמירה הנורמטיבית הראויה לתיק מסוג זה:

לרוע המזל אנו נתקלים שוב ושוב בתופעת מעבדות הסמים שעל כן הדברים כבר נאמרו בהזדמנויות קודמות כך נאמר על-ידינו בעפ"ג 31126-05-14: "... בשבתנו כערכאת ערעור העוסקת בשמיעת ערעורים פלייט

אנו נתקלים יותר ויותר בתופעה של מעבדות שם, מהן גדולות יותר, מהן גדולות פחות ונראה שהתופעה הפכה להיות נפוצה ונפוצה. נפיצה משום שפוטנציאל הסם שעלול להתגלגל לשוק הסמים באמצעות גידול הסמים במעבדות מסוג זה שהחזיק המשיב, הוא גדול במיוחד ויש לתת את הדעת על כך".

ועוד אמרנו: "גידול סמים לשיטתנו, כמוהו מבחינת החומרה, כסחר בהפצת סמים... המגדלים והמפיצים מצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית ומעשית גם יחד. שניהם גורמים לכך שכמות סם מוצאת דרכה לשוק הסמים הרווי ממילא...".

דברים שנאמרו באותם פסקי דין כאילו נאמרו גם בענייננו בשינויים המתחייבים.

במקרה הנוכחי מדובר בשתי דירות. אנו מדגישים כי גם בדירה הראשונה בנוסף לכמות הסם שנתפסה בקופסאות, היו אמצעים להכנת סם, אומנם לא משוכללים כמו המעבדה הנזכרת באישום הנוסף, עדיין נראה שגם דירה זו שימשה בסיס לעיסוק מאסיבי בסם.

עיקר הכובד הוא על האישום השני שבו מדובר במעבדה משוכללת ובכמות שמדברת בעד עצמה. סה"כ מדובר בתיק זה בכמות שמגיעה למעלה מ- 4.5 ק"ג והמספר איננו טעון פרשנות.

אנו מדגישים עוד, כי בנוסף לקנביס ולמעבדה לגידול, החזיק המשיב גם שתי שקיות של סם מסוכן מסוג קוקאין וגם לכך משמעות בעינינו. ריבוי סוגי סמים היה מאז ומעולם נתון לחומרא בעבירות מסוג זה.

9. אנו מייחסים משמעות גם לעבירה של שיבוש הליכי משפט. הסגור טען בענין זה, כפי שמצוין לעיל, כי ממילא המשיב מסר את כל הנתונים היו במכשיר הנייד שלו למשטרה, ולפיכך לא נגרם נזק כתוצאה מהשיבוש. איננו סבורים כי אמירה זו משקפת את התמונה במלואה. מחיקת נתונים מצביעה על נכונות לעבור גבול נוסף ולכך, לשיטתנו, יש משמעות.

גם האישום השלישי אינו ענין של מה בכך. גם שם מדובר במספר שתילים לא מבוטל ובכמות לא מבוטלת.

10. שגה בית משפט קמא בכך שקבע לכל שלושת האישומים מתחם אחד ושגה גם במתחם שנקבע לכל שלושת האישומים. בית משפט נימק זאת בכך ששני האישומים הראשונים בוצעו באותו יום ולגבי האישום השלישי, לא ידוע מתי בוצע. עוד נימק בית משפט את הקביעה, כי מדובר באירוע אחד, בכך שהאישום השלישי נשען על הודייתו של המשיב אשר הודה בביצוע העבירות.

איננו חולקים על כל הנתונים שציינה כב' השופטת קמא, דהיינו ששני האישומים הראשונים בוצעו באותו יום ומקובל עלינו גם כי המשיב הודה באישום השלישי וחשף את נתוניו. אין בכך כדי להפוך את כל האירועים הללו לאירוע אחד.

באשר לשני האישומים הראשונים, מדובר בשתי דירות, שני מקומות, אופי שונה של אירועים, באחד החזקת סם, בשני מעבדת סם.

האישום השלישי, הגם שתאריכו לא ידוע, איננו מתייחס לתאריך בו היו שני האישומים הראשונים ולא היה מקום על כן לראות אותו כחלק מאותו אירוע.

היה על כן על בית משפט קמא לקבוע כי מדובר בשלושה אירועים ובהתאם לכם לקבוע שלושה מתחמים. הדעת נותנת כי המתחמים היו שונים, שהרי הנסיבות והעובדות שונות. הדעת נותנת עוד כי קביעתם של שלושה מתחמים היתה מביאה גם לתוצאה עונשית שונה בשלב השני של הליך גזירת הדין, דהיינו קביעת עונשו של המשיב בתוך המתחם.

11. עיינו בקפדנות רבה בתסקיר שירות המבחן. התסקיר הוא חיובי. מקובל עלינו כי המשיב עבר הליך של ממש, ואנו נותנים לכך משקל מלא. כמונו כבית משפט קמא, איננו מקילים ראש בכך שהמשיב הפקיד את הסכום שבסופו של יום הוטל עליו כקנס עובר לשמיעת הטענות לעונש ויש בכך משום נטילת אחריות. עדיין אנו סבורים, כאמור, כי התוצאה הסופית אינה יכולה להישאר על כנה.

אנו קובעים כי כל אחד מהמתחמים בגין כל אחד מהאישומים יהיה כפי שקבע בית משפט קמא בין 6 ל- 12 חודשי מאסר. בשורה התחתונה, אנו מטילים על המשיב שנה אחת מאסר בגין כל שלושת האישומים גם יחד. יתר רכיבי הענישה יישארו בעינם.

אנו מדגישים עוד כי ענישה זו משקללת גם את מושכלת היסוד ולפיה, ערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם משיבים.

ניתן והודע היום י"ד
סיוון תשע"ה,
01/06/2015 במעמד
הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

מרים סוקולוב, שופטת

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד